

Nr 77.

Av herr **Utbult m. fl.**, *angående en obligatorisk olycksfallsförsäkring för fiskare.*

Redan år 1908 inrättades en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall. Denna försäkringsform har sedan 1908 ändrats flera gånger. Den nuvarande försäkringsformen tillkom 1918. Från och med innevarande år har den ytterligare ändrats i en för fiskarkåren positiv riktning. Ett fel med försäkringen är emellertid, att den inte är obligatorisk för alla fiskare. Man kan kanske tycka, att en sådan försäkring som olycksfallsförsäkringen för fiskare skulle omfattas med ett sådant intresse, att nära nog 100 procent av fiskarena skulle varit anslutna, men trots allt har inte detta blivit fallet, utan många stå utanför. Av landets 15 à 16 000 yrkesfiskare och ca 10—12 000 binäringsfiskare voro endast något över 11 000 försäkrade vid 1947 års början. Ökningen var under år 1946 endast 64 st.

Att fiskarkåren är utsatt för olycksfall under utövande av sitt yrke i högre grad än många andra yrkesgrupper, framgår gång efter annan inte minst av meddelanden i press och radio om försvunna fiskebåtar och fiskare. Inte minst i Östersjön ha olyckor inträffat under senaste tiden, som krävt flera människoliv. Man läser också om att bland de förolyckade finnas sådana som inte voro olycksfallsförsäkrade. Förhållandet är det, att så länge som försäkringen är frivillig, komma många fiskare av en eller annan orsak att icke vara olycksfallsförsäkrade.

Om olycksfallsförsäkringen skall på ett rätt sätt kunna fylla sin uppgift, bör den vara obligatorisk, trots att fiskarena ur vissa synpunkter betraktas som egna företagare.

Det torde genom en utredning kunna utarbetas en form för en obligatorisk olycksfallsförsäkring även för fiskarkåren. Man kan ju tänka sig, att en obligatorisk försäkring skulle kunna omfatta en av de nu gällande lägre klasserna, t. ex. den 3:e, med en årlig försäkringsavgift av 15 kronor. Försäkringen skulle då inbegripa såväl olycksfall i som utom fisket. Uppflyttningen i de högre klasserna skulle vara frivillig.

En utredning skulle utan några särskilt stora kostnader lämpligen kunna ske genom riksförsäkringsanstalten tillsammans med representanter för fiskarens organisationer.

Med stöd av vad vi ovan anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en utredning genom riksförsäkringsanstalten av frågan om en obligatorisk olycksfallsförsäkring för fiskare samt att för riksdagen framläggas de förslag, som utredningen kan föranleda.

Stockholm den 19 januari 1949.

Birger Utbult.

Sigfr. Nordkvist.

And. Stjärne.

Johan Ahlsten.

Wald. Svensson,
Ljungskile.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Ernst V. Staxäng.